

Esker langs vestsiden av Nordsjøen.
Foto BAF 1999.

Haugete avsetninger av sand og grus i Midsjøen. Foto BAF 1999.

Utsikt fra store Sølnekletten mot nord.
Foto BAF 2006.

Tursti 2

Berg - Breidsjøsaetra

Fra informasjonspunktet syd for Berg og opp lia langs under Bakkekampen går stien gjennom et område med fin sand. Dette ble avsatt av smeltevannet som rant langs og inn under den gjenværende rest av innlandsisen i Atndalen. Videre oppover er det et mer eller mindre sammenhengende dekke av bunnmorenen fram til Jehansskaret (1319 m o.h.). I skaret og fra nedstigningen mot Breidsjøen er det et mektig utsyn mot store Sølnekletten og Breidsjødalen.

Ved kanten av Midsjøen går stien i et område med langstrakte rygger av grus og sand. Ryggene er bare et par meter høye. Geologene kaller slike rygger eskere. Sammen med eskerne syd for Flatsæter er dette spor etter en smeltevannsdrenering mot nord. Et særdeles blokkrikt område strekker seg her inn mot fjellfoten og opp i fjellsida mot vest. Sammen med flere avspylte partier langs fjellsiden mot syd, underbygger dette at smeltevannet rant langs og delvis under isresten her.

Mellom Midsjøen og Breidsjøen er det terrasseformete avsetninger av sand. Avsetningene har uregelmessige overflater med bl.a. dødisformer (grytehull) og stikker ut i Midsjøen/Breidsjøen. Former av denne typen må ikke forveksles med dyregravene i området. Disse er som regel betydelig mindre enn dødisformene. På sandterrassen er det spor etter en boplass, trolig fra Steinialderen. Det ble her funnet avslag av kvartsitt, skjorbrent stein og enkelte steder kullblandete grusmasser.

Lang hele vestsiden av Breidsjøsaetra følger stien de mer eller mindre tydelige eskere fram til en sandterrasse. Her sees igjen flere mindre eskere (med fortsettelse til Holmsjøen) før stien krysser og tar av opp til turisthytta.

Tursti 3

Flatsæter - Breidsjøsaetra

Flatsæter har gode parkeringsforhold. Herfra og syddover til Breidsjøsaetra følges en godt merket sti. Denne går først gjennom et område karakterisert ved såkalte eskere, langstrakte rygger av grus og sand. Ryggene er avsatt og formet av smeltevann. Mot slutten av istiden rant vannet under innlandsisen, først mot nord og senere mot øst, til Sølndalen. Mot syd kan disse ryggene følges 2-3 km langs vestsiden av Nordsjøen. Dyregrover er flere steder gravd ut i ryggene. De framstår nå som groper like inn til stien som her følger et gammelt dyretrakk.

Etter å ha krysset elva øst for parkeringsplassen, går stien inn i et haugete område med avsmeltningsmorene for så å fortsette inn i et lettgått område med bunnmorene. Langs Klettsjøen 947 m o.h. går turen i blokkrikt terreng. Syddover langs Midsjøen og Breidsjøen er det et flott utsyn mot sjøen og fjellrekken i vest. Mot øst sees flere smeltevannsløp med fall mot nord.

I området ved turisthytta er det flere markerte smeltevannsløp. Disse faller ned mot sjøen langs den østenforliggende lisa. Hvor smeltevannet møtte vannivået i og under isen ble det avsatt sand.

Tursti 4

Breidsjøsaetra - store Sølnekletten

Fra turisthytta tar stien av mot øst, opp lia mot høydetraket (ca. 1200 m o.h.) syd for store Sølnekletten. Her preges hele området av morenedekkets formløse utseende. Blokkmaterialet i dekkets overflate er alt overveiende kvartsitter/sandstiner men en og annen flyttblokk av gneisgranitt og gabbro sees. Disse bergartene finnes som fast fjell sydøst for store Sølnekletten bl.a. i fjellet Grytvola. Det betyr at innlandsisen har beveget seg mot nord.

Ved foten av store Sølnekletten bøyer stien av mot nord og stiger bratt opp de siste 600 meterne til toppen av fjellet. Fra stiskillet og opp til toppen av store Sølnekletten sees det ofte flyttblokker langs den godt merkete stien nesten helt opp til fjelltoppen. Dette viser at innlandsisen har gått over store Sølnekletten (1827 m o.h.) under istidene.

Fra toppen er det en fantastisk utsikt i alle himmelretninger som bare må oppleves. I botndalen på nordsida av store Sølnekletten er det flere mindre randmorener som krysser botndalen. De viser at det har ligget en botnbre i botnen på et tidspunkt da innlandsisen ikke dekket området. Om dette fant sted etter eller før innlandsisen kom kan diskuteres. Fra andre områder er det kjent at slike former kan overleve under en fastrosset innlandsis.